

A Központi Statisztikai Hivatal Könyvtár kézirattára

Bár a KSH Könyvtár egyidős a hivatalos magyar statisztikai szolgálattal, a kézirattár működésének kezdete jóval későbbre datálható. Mivel mindeddig nem született olyan munka, amely a kézirattár történetével és gyűjteményének bemutatásával foglalkozott volna, ez az írás több évtizedes hiányt próbál meg pótolni.¹

A kézirattár története

Egy feljegyzés a kézirattár létrejöttének időpontját 1950 körülre teszi [1], a működésre vonatkozó legkorábbi feljegyzés pedig 1959-ből való. Ez a majd' másfél oldalas irat egy, a kéziratok elhelyezéséről és állapotáról szóló jelentést, illetve a gyarapodás feldolgozására vonatkozó ajánlást tartalmaz. [2] Egy 2011 áprilisában készült interjú segítségével is az 1950-es évekig lehet visszanyúlni; eszerint 1956-ban a könyvtárban „öt állománytest volt: a római egyes a hivatalos statisztikai gyűjteményé, a kettes az egyéb szakmába vágó könyveké, a hármas a folyóiratoké, a négyes a térkép-gyűjteményé, az ötös a kéziratoké.” [3]

A feljegyzésekből és a munkaügyi iratokból listát is lehet készíteni a kéziratos anyaggal dolgozókról. (Bár a fellelhető összes releváns iratot átnéztem, a lista nem feltétlenül tekinthető teljesnek.) Az idézett interjú szerint *Leölkes Lajosné* 1956-ban a Körösy-hagyaték feldolgozásával foglalkozott. [4] 1957-től 1958-ig, szerződésének lejártáig *Krisztics Sándor*, a pécsi tudományegyetem hajdani rektora rendezte a kéziratokat, azokról ideiglenes katalógust és helyrajzi naplót készített. [5] 1959 és 1961 között valószínűsíthetően *Nagy Júlia* foglalkozott a kéziratos anyag rendezésével. *Vekérdi Lászlóné* a kéziratállomány állapotának és a teendők 1962 táján elvégzett felmérése [6] után 1977-ben bekövetkezett haláláig végezte a kézirat-feldolgozást. Utána évekig, egész pontosan 1982-ig nem volt állandó felelőse a gyűjteménynek. A kézirat-feldolgozás nem igényelt külön személyt, így hosszú időn keresztül az adott könyvtáros a meglévő munkája mellett a kézirattári teendőket „mindössze” kiegészítő feladatként végezte. [7] A munka elhagyott fonalát felvéve, 1983-ban *Dávidné Kerekes Éva* készített összefoglaló jelentést a kézirattárról [8], arra azonban nem található utalás az iratokban, hogy utána végzett-e kézirat-feldol-

gozást, így valószínűleg ismét hosszabb időre „gazdátlan maradt” a kézirattár. 1987 és 1988 során ismét felmérték a kéziratokkal kapcsolatos teendőket [9], azonban ezután sem volt olyasvalaki, aki kizárólag a kéziratokhoz kapcsolódó munkát végzett volna. A működésében korábban gyakori megszakítások az 1980-as évek végére tűntek el, így akkortól a kézirattárban a munkavégzés folyamatosnak tekinthető, valamint – a korábbi gyakorlattal ellentétben – a kéziratoknak kizárólagos felelőse van. *Salgó Erzsébet* 1989-től 2001-ig, *Kekk Adrienn* 2001 és 2003, *Tóth József Farkas* 2004 és 2012 között, *György Béla* 2012–2013 fordulóján végezte a kéziratok feldolgozását. [10] 2013 májusától Kovács Csaba gondozza a kéziratokat.

A szervezeti felépítést tekintve elmondható, hogy a kéziratokkal foglalkozó munkatársak 2012-ig a Gyarapítási vagy a Feldolgozási Osztály kötelékében dolgoztak, 2012 óta pedig a Történeti Kutatási Osztály keretein belül zajlik a munka.

Jelentős szerepet játszott a kézirattár működése során az 1975 és 2007 között létezett *KSH Levéltára* is, amellyel a gyűjtőkörön kívüli kéziratos anyag átadása miatt, illetve a levéltári és a kézirattári anyag elkülönítése okán többször is iratcserét hajtott végre a kézirattár. A levéltár megalakulása szolgáltatott apropót ahhoz is, hogy a kézirattár kialakítsa gyűjtőköri koncepcióját, amely szerint „fontos szempont volt, hogy a könyvtár kézirattárában csak a nagy magyar statisztikusok hagyatéka, a magyarországi népességi statisztika, a KSH Könyvtárra vonatkozó [...] iratok maradjanak”. [11]

A kézirattár gyűjteménye

A kézirattár működése során szinte mindvégig igen fontos kérdés volt a már feldolgozott és a még feldolgozatlan anyag elhelyezése. Általánosság-

ban kijelenthető, hogy az iratanyagot hosszú időn keresztül meglehetősen mostoha körülmények között tárolták. Erről több feljegyzés is tanúskodik. *Leölkes Lajosné* 1959-es memoranduma szerint „a raktárterem, amelyben a kéziratokon és a térképeken kívül a könyvtár legértékesebb anyagát, a hivatalos statisztikai gyűjteményt is raktározzuk, meglehetősen elhanyagolt állapotban van, és emellett, tűzrendészeti szempontból is veszélyes.” [12] *Vekerdi Lászlóné* 1960-as években született feljegyzését alapul véve a kéziratok elhelyezése évekkal később sem volt kielégítő: „a kéziratok raktári elhelyezése az I. sz. raktárban, egy olyan szekrényben [történik – K. Cs.], amelyben a kéziratokon kívül könyvtári felszerelési tárgyak (ablakpárnák, takarítószeresek, lámpák, deszkák stb, gyúlékony anyag) is vannak. A fel nem dolgozott többi kézirat pedig a Gazdasági osztály egy szekrényében, az intézetvezető szobájában nyitott polcokon és más raktárak polcain porosodott.” [13] A kéziratok helyzete rendeződött valamelyest, amikor 1972-ben a kéziratokat külön szekrényben sikerült elhelyezni [14], 1987-ben azonban ismét megemlíti egy feljegyzésben a feldolgozott kéziratok elhelyezésének problémáját [15], szóbeli közlések alapján pedig úgy tűnik, hogy a fel nem dolgozott kéziratok anyag tárolása sem volt kielégítő. Utóbbi problémára állandó megoldást a kéziratár irodájának 2004-es kialakítása jelentett, a feldolgozott kéziratok tárolására pedig napjainkban a muzeális értékű anyagot őrző raktár szolgál.

A kéziratok feldolgozására vonatkozó tervezetek, előírások az 1950-es évektől kezdődően találhatók. Jellemző, hogy azok olyan időpontokban készültek, amikor a könyvtár kéziratok anyagának hosszabb időn keresztül nem volt kizárólagos vagy semmilyen felelőse. A különböző időpontokban született feldolgozási javaslatokban, előírásokban megfigyelhető a kéziratoknak „kéziről” számítógépes rögzítésre, leírásra, feldolgozásra való átállása is – a kézi feldolgozás után 1989-től a Textarban és 2002-től az OLIB-ban való munka leírása is megjelenik.

Érdeemes áttekinteni a kéziratok számának alakulását is. Egy 1988-ban készült feljegyzés összesíti a különböző időpontokban felvett leltárakat. Az irat szerint 1958-ban az „A” (38 cm feletti), „B” (28 és 38 cm közötti) és „C” (20 és 28 cm közötti) méretű kéziratokból 22, 33 és 11 tétel (összesen 66), 1959-ben 45, 582 és 22 tétel (összesen 649) volt, ami 255, 1555 és 320 (összesen 2130) példányt takar. 1976-ban a méretet figyelembe véve 74, 687 és 46 (összesítve 807) tétel volt a kéziratárban,

ami 1213 darabot jelent; méret szerinti bontást a jelentés nem tartalmaz; a csökkenés az időközben megalakult *KSH Levéltára* számára átadott kéziratok hiányából adódik. Az 1977-es év csekély változást hozott az állomány mennyiségében: 74, 713 és 46 (összesen 833) a tételek száma, 1256 az összesített darabszám. Az utolsó mennyiségre vonatkozó bejegyzés 1983-ból való, eszerint 78, 740 és 49 (összesítve 867) a tételek száma a kéziratok méret szerinti bontásában, a darabszám pedig 920, 1929 és 68 (összesen 2917). A jelentés készítője megjegyzésként hozzáfűzi az adatokhoz, hogy a darabszámokat „nem tekinthetjük valódi adatoknak, mert nem egységes az állomány. Mi tartozik a db alá: köteg, tábla, doboz, fénykép... Éppen ezért a tétel megnevezésű rovat a hitelesebb, mert azonosítható a növedéki naplóval és a helyszámozó naplóval és a kísérlappal is”. [16]

Jelenleg a vonalkóddal ellátott példányokat figyelembe véve, azaz darab szerint 2563, a címet figyelembe véve pedig 2214 a feldolgozott kéziratok száma.

A kéziratár anyaga

A kéziratár gyűjteményét (levelek, tanulmányok, cikkek, könyvek, feljegyzések, fényképek, térképek stb.) több szempont alapján is fel lehet osztani. A legcélszerűbbnek azt tartom, ha a feldolgozottság szintjét vesszük alapul, mely esetben két részre lehet osztani az anyagot: egyrészt az elektronikus nyilvántartásban rögzített, már feldolgozott, a raktárakban elhelyezett, másrészt a feldolgozásra váró, a kéziratárban lévő (egyelőre csak áttekintő jegyzékkel rendelkező) kéziratok anyagra.

A feldolgozott kéziratok anyag rövid bemutatása

A kéziratok között éppúgy található tudományos, mint személyes jellegű anyag. Mivel a feldolgozott kéziratanyag tételei a pontos adatok megadása után egyesével kereshetők, valamint a katalógusban történő szűrési feltételek variálásával a kéziratokról listák is megjeleníthetők, nem kívánok egy-egy tételt kiemelni és röviden bemutatni az olvasó számára. A feldolgozott anyagok zömmel *Thirring Gusztáv, Gombás Géza, Kovács Alajos, Thirring Lajos, Körösy József, Buday László, Dobrovits Sándor, Schneller Károly, Tekse Kálmán, Barsy Gyula, Horváth Róbert* és *Csahók István* hagyatékából származnak.

A feldolgozatlan kéziratok anyag rövid bemutatása

A még fel nem dolgozott kéziratok anyag meglehetősen nagy, cím- és példányszám szerint nem határozható meg, terjedelmi adat azonban megadható, eszerint a még feldolgozatlan kéziratok anyag 36 nagyméretű, A3-as doboz (5,04 ifm) és 175 kisméretű, A4-es dobozban található (20,9 ifm), a terjedelmük összesítve 26,04 ifm. Az iratok évköre 1871 és 2002 között van.

A feldolgozatlan kéziratok anyagot szinte teljes egészében hagyatékok alkotják. A hagyatékhagyók a következők: *Elekes Dezső, Thirring Lajos, a Thirring család, Thirring Gusztáv, Thirring Lajosné* (szül. *Zawadovskij Mária*), *Kőrösy József, Theiss Ede, Nyilas András, Horváth Róbert, Kovács Alajos*. A hagyatékok nagysága igen változó. A legterjedelmesebb Thirring Lajosé, ő összesen 134 doboznyi (16,58 ifm) anyagot hagyományozott az utókorra. A legkisebb terjedelmű iratgyűjtemények mindössze egydoboznyit (0,12 vagy 0,14 ifm) tesznek ki, ilyen Thirring Lajosné vagy Nyilas András hagyatéka.

A még feldolgozatlan – pontosabban hagyatékok szerint szétválogatott, sorszámozott dobozokban elhelyezett és áttekinthető jegyzékkel ellátott – kéziratok anyag ugyanolyan változatos, mint a már feldolgozott kéziratok. Az iratanyag egyaránt tartalmaz személyes, tudományos és hivatali tevékenységet tükröző anyagot, sőt nemcsak iratok, hanem tárgyak is találhatóak egy-egy hagyatékban.

Az alábbiakban ízelítőül a fel nem dolgozott kéziratok anyag néhány tételének pár soros bemutatása olvasható.

A tudományos anyagban található a Thirring Lajos nevéhez kötődő *Számítások Magyarország és a szomszédos államok, főleg Csehszlovákia népsűrűségéről* című munka kézírata is, amely a *Statisztikai Tájékoztató* 1946. évi májusi számába íródott. [17] A bizalmas munka a II. világháborút lezáró párizsi békeszerződés tárgyalásain részt vevő magyar tárgyalódelegáció, illetve a kormányzat számára készült, s kiemelt hangsúllyal szerepel-

nek benne a csehszlovákiai magyarság egy részét sújtó kitelepítések statisztikai hatásai.

A közgazdaságtannal, statisztikai elmélet-történettel és demográfiával foglalkozó Horváth Róberthez fűződik *A magyarországi polgári választások tanulmányai statisztikai szemmel (1848–1939)* című történeti statisztikai munka, amely jól jellemzi a szerző többféle érdeklődési területét. [18]

A „hivatalnok statisztikus” munkásságát példázza Elekes Dezső 1948 februárjában a miniszterelnök részére készült feljegyzése. Elekes a *Központi Statisztikai Hivatal* működésével, a mezőgazdasági statisztika működésével és az 1945 utáni népszámlálás elmaradásával kapcsolatban felmerült kifogásokra ad pontokba szedett választ (1. ábra). [19]

A hivatali és a tudományos munka határán mozog, illetve nem egyszer hagyatékok személyes jellegű részét képezi a nekrológ. Miután a hagyatékok között gyakori az elhunyt pályatárs, tanár, barát, ismerős előtti tisztelgés, a nekrológra példaként álljon itt *Heller Farkas nekrológja*, [20] amelyet Theiss Ede mondott el (2. ábra).

Több hagyatékban is megjelenik a személyes anyag, azok azonban nem csupán a személyes okmányokra – személyi igazolvány, útleve stb. – korlátozódnak, hanem olykor igen változatos iratanyagot takarnak. A legnagyobb hagyatékhagyó, Thirring Lajos anyagában például megtalálható a magántanári kinevezése (3. ábra), [21] egy korai arcképe, [22] születési (4. ábra) és házassági anyakönyvi kivonata [23] is. Szintén a Thirring-hagyatékban lehet példát hozni a tárgyi hagyatékra: az anyag egy része kitűzőket, jelvényeket foglal magába. [24]

Végül pedig nem hagyható ki a kéziratok anyag bemutatásakor az, hogy a feldolgozatlan kéziratok anyag tételes feltérképezése során a Thirring Lajos hagyatékából előkerült két igen értékes, a hivatal működésére vonatkozó XIX. századi irat is. Ezek egyike *Keleti Károly* 1871-ben kelt igazgatói kinevezése, a másik pedig az új intézmény frissen kinevezett vezetőjének felhívása a törvényhatóságokhoz az *Országos Magyar Királyi Statisztikai Hivatal* létrejöttéről.²

Feljegyzés

a Miniszterelnök Ur részére.

Tárgy: A miniszterelnökség költségvetésének országgyűlési tárgyalásán a Központi Statisztikai Hivatal működésével kapcsolatban elhangzott felszólalás.

A költségvetés országgyűlési tárgyalása során a Magyar Kommunista Párt szónoka Kiss Károly országgyűlési képviselő a miniszterelnökség költségvetéséhez szólva bírálta a Központi Statisztikai Hivatal munkásságát. Az elhangzott beszédnek a Központi Statisztikai Hivatalra vonatkozó konkrét észrevételeit az alábbiakban sorolhatjuk fel:

- 1./ Az Országos Tervhivatal kezdeményezésére kibővített gyáripari havi termelési adatgyűjtés feldolgozása lassú. Az 1947. év december havának adatai a beszéd elhangzásakor még nem állottak a Tervhivatal rendelkezésére. Az 1941. évi népszámlálás óta kisiparunk egészére vonatkozó adatfelvétel nem volt.
- 2./ Mezőgazdasági statisztikánk nem működik jól. Egységes összefogás és irányítás alatt kellene ennek is működnie.
- 3./ A felszabadulás óta nem volt népszámlálás.
- 4./ A Statisztikai Hivatal soha meg sem kísérelte, hogy az egész lakosság életszínvonalának alakulásáról statisztikai képet nyújtson.
- 5./ A Statisztikai Hivatal jelenlegi nagykereskedelmi indexe rossz, mert csak 51 áru vizsgálata alapján készül.
- 6./ A kereskedelmi forgalomról a Statisztikai Hivatalnak adatgyűjtése egyáltalában nincsen.

A Központi Statisztikai Hivatal behatóan foglalkozott Kiss Károly országgyűlési képviselő megállapításával — amely támadólagosnak nem mondható, sőt inkább tekinthető a statisztikai szolgálat érdekében állónak — és észrevételeit a következőkben teszi meg:

ad 1./ Havi gyáripari adatgyűjtés 1939 óta folyik és azt a háború után — 1946. elején — a Statisztikai Hivatal saját kezdeményezéséből tette ismét folyamatba. Az adatgyűjtésben résztvevő vállalatok kijelölése a Hivatal jelenlegi megítélése szerint is helyes szempontok alapján történt, amit a begyűjtött részleges adatoknak a gyáripar egészére történt átszámításai is igazoltak, úgy, hogy az adatgyűjtés eredményeinek havi alakulása valóban kifejezője volt a gyáripar egészére vonatkozó üzemi és termelési viszonyok havi alakulásának.

A tervhivatal kívánságára kibővített és folyamatba tett gyáripari termelési havi adatgyűjtés decemberi eredményeit valóban csak február 16-án sikerült lezárni; ennek legfőbb oka az volt, hogy a szóbanforgó új adatgyűjtés kb. 500 adatszolgáltatás üzemét váratlanul ért és így már eleve számolni kellett az adatszolgáltatás késedelmességével és épen az adatgyűjtés eredményeinek helyessége érdekében kezdetben e téren elnézőnek is kellett lenni a kihágási eljárások megindítása tekintetében. Természetesen a legsúlyosabb mulasztásokat elkövető vállalatok ellen a büntető eljárást a Statisztikai Hivatal folyamatba tette. A folyó évi január havi eredmények legkésőbb február 21-ig okvetlen összeállíthatók lesznek és minden remény megvan arra, hogy a további hónapokban az adatszolgáltatók késedelmessége megszűnik és a vonatkozó eredmények a Tervhivatal által kívánt időpontra elkészíthetők lesznek.

1. ábra Elekes Dezső feljegyzése a miniszterelnök részére

Mélyen tisztelt kedves barátunk, szeretett professzorunk, Heller Farkas!

Megindultan állunk itt koporsód előtt, mi, a Te tanítványaid és barátaid. A mélységes fájdalom, ami szívünket betölti, mutatja azt a nagy veszteséget, ami valamennyiünket ért távozásoddal. A Te lankadatlan, önzetlen és lelkes tudományos munkásságod volt az, ami első-sorban Hozzád vonzotta tanítványaidat. Életed példája nyomán tanultuk meg az alkotó tudományos munka tiszteletét és szeretetét. Ezért mint tanítványaid és barátaid egyike, úgy érzem, hogy leghelyesebb, ha a bucsu e perceiben megkísérlem néhány szóval felidézni az általunk annyira becsült és szeretett tudós egyéniségednek azokat a fő jellemvonásait, amelyek bennünk olyan mély és irányító hatást váltottak ki.

Tanítványaid számára bizonyára leginkább vonzó és lebilincselő jellemvonásod az igazság iránt érzett lángoló szereteted. Teljesen tisztában voltál az objektív igazság megismerésének nehézségeivel, amelyek a legnagyobbak éppen a társadalmi, gazdasági jelenségek vizsgálata körében. Többszörösen hangsúlyoztad a tudományos megismerés által feltárt igazságok viszonylagosságát. Ugyanakkor meggyőzően mutattál rá arra, hogy mégis ezek egy-egy lépést jelentenek az abszolút igazság felé. A tudományos megismerés így fokozatosan mindinkább megközelíti az objektív és teljes társadalmi valóságot. Ennek előfeltétele azonban a helyes kutatási módszerek alkalmazása. Ez pedig, amint évről-évre nyomatékosabban hangsúlyoztad, a társadalmi jelenségek körében a minőségi és mennyiségi vonatkozások egyidejű figyelembevételét kívánja meg. Ily módon hazánkban elsőnek ismerted fel a mennyiségi törvényszerűségek exakt tanulmányozásának fontosságát a gazdaságkutatásban, amit a statisztikai és matematikai módszerek együttes alkalmazása tesz lehetővé. Ugyanakkor mindig rámutattál arra is, hogy a mennyiségi módszereket mindig szervesen össze kell kapcsolni a minőségi, strukturális elemzéssel. Mert szerinted csak ez az eljárás vezet a társadalmi valóság minél teljesebb és pontosabb megismeréséhez.

Az exakt kutatás követelményeinek figyelembevétele előadásaidban és tudományos munkáidban kétségtelenül nagy mértékben hozzájárult ahhoz, hogy mérnök és közgazdász hallgatód ezrei megtanulták becsülni a gazdaságtudomány értékét és szeretetét az elmélet és a gyakorlat minden területén, amiért mindig hálát fognak érezni irányodban. A társadalmi valóság tudományos megismerése, annak bonyolultsága folytán nem pillanatnyi sztatikus folyamat, hanem fokozatos dinamikus fejlődés eredménye. Ezért tekintetted a dinamikai és történelmi szemlélet alkalmazását alapvetőnek gazdaságelméleti fejtegetéseidben, amelyek a tuda-

2. ábra Theiss Ede Heller Farkas halálára

Megjegyzések

- ¹ A kései feldolgozásra némi magyarázatként szolgálhat, hogy igen csekély azon iratok száma, amelyek a kéziratár történetére, működésére vonatkoznak.
- ² Mindkét dokumentum megtekinthető online a következő linken:
http://konyvtar.ksh.hu/index.php?s=kb_fenyeselek.

Hivatkozások és irodalom

- [1] Jegyzőkönyv a KSH Könyvtár Kéziratárának ellenőrzése kapcsán, 1976. február 16. = A kéziratár működésével, történetével kapcsolatos iratanyag [a továbbiakban: Iratanyag], 7. dosszié.
- [2] Feljegyzés a KSH Könyvtárának kéziratanyagáról (Dr. Kovacsics József intézetvezető kartárs részére). A feljegyzést készítette LEÖLKES Lajosné, 1959. = Iratanyag, 16. dosszié.
- [3] RÓZSA Dávid – LENCSÉS Ákos: Három visszaemlékezés a KSH könyvtárának harminc évéről. = Könyv, Könyvtár, Könyvtáros, 21. köt. 2. sz. 2012. p. 45.
- [4] Uo.
- [5] Feljegyzés a KSH Könyvtárának kéziratanyagáról (Dr. Kovacsics József intézetvezető kartárs részére). A feljegyzést készítette LEÖLKES Lajosné, 1959. = Iratanyag, 16. dosszié.
- [6] A Központi Statisztikai Hivatal kéziratgyűjteménye. A feljegyzést készítette VEKERDI Lászlóné, 1962 körül. = Iratanyag, 16. dosszié.
- [7] Interjú Leölkes Lajosnéval, készítette KOVÁCS Csaba 2013 júliusában.
- [8] Jelentés a Központi Statisztikai Hivatal Könyvtárának kéziratgyűjteményéről. A jelentést készítette DÁVIDNÉ KERÉKES Éva, 1983. = Iratanyag, 2. dosszié.
- [9] Áttekintés a Könyvtár kéziratgyűjteményéről. Az áttekintést készítette BENKŐ Zoltánné, BOLLA Pál, SZERÉNYI Lászlóné, DÁVIDNÉ KERÉKES Éva, KISS Judit, 1987. = Iratanyag, 2. dosszié.; Feljegyzés a KSH Könyvtár kéziratgyűjteményének jelenlegi állapotáról és javaslat a rendezésre és működtetésre. A feljegyzést készítette ÓZE Sándor, 1988. = Iratanyag, 3. dosszié.
- [10] KSH Könyvtár, Munkaügyi nyilvántartás.
- [11] Mellékletek: Jelentés a KSH Könyvtárának kéziratgyűjteményéről. A jelentést készítette SALGÓ Erzsébet, 1989. = Iratanyag, 7. dosszié.
- [12] Feljegyzés a KSH Könyvtárának kéziratanyagáról (Dr. Kovacsics József intézetvezető kartárs részére). A feljegyzést készítette LEÖLKES Lajosné, 1959. = Iratanyag, 16. dosszié.
- [13] A Központi Statisztikai Hivatal kéziratgyűjteménye. A feljegyzést készítette VEKERDI Lászlóné, 1962 körül. = Iratanyag, 16. dosszié.
- [14] Jelentés a Központi Statisztikai Hivatal Könyvtárának kéziratgyűjteményéről. A jelentést készítette DÁVIDNÉ KERÉKES Éva, 1983. = Iratanyag, 2. dosszié.
- [15] Feljegyzés a KSH Könyvtár kéziratgyűjteményének jelenlegi állapotáról és javaslatok a rendezésre és működtetésre. Állománygyarapítási osztály, Feldolgozási osztály, 1987. = Iratanyag, 2. dosszié.
- [16] A Központi Statisztikai Hivatal Könyvtárának Kéziratgyűjteménye. A feljegyzést készítette SALGÓ Erzsébet, 1988. = Iratanyag, 2. dosszié.
- [17] THIRRING Lajos-hagyaték, 15. doboz.
- [18] HORVÁTH Róbert-hagyaték, 25. doboz.
- [19] ELEKES Dezső-hagyaték, 2. doboz.
- [20] THEISS Ede-hagyaték, 4. doboz.
- [21] THIRRING Lajos-hagyaték, 118. doboz.
- [22] THIRRING Lajos-hagyaték, 116. doboz.
- [23] THIRRING Lajos-hagyaték, 11. doboz.
- [24] THIRRING Lajos-hagyaték, 118. doboz.

Beérkezett: 2013. IX. 2-án.

Kovács Csaba

a KSH Könyvtár kéziratárosa.
E-mail: csaba.kovacs2@ksh.hu

